

*Hvaležen sem
za mamo
in očeta*

V tej številki preberite:

Tomaž Merše

- **Uvodnik**
- **Modernizacija pokojninskega sistema**
- **Hvaležen sem za mamo in očeta**
- **Družinska pobuda v preteklem letu,**
- **Dobro je vedeti**

Peter in Andreja Grabner

- **Pasti predloga zakona o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev**
- **Družinska pobuda in COFACE**

Robert Eržen

- **Obvestila iz tajništva**

VABILO NA JAVNO TRIBUNO
STARŠI SPRAŠUJEMO MINISTRA ZA DRUŽINO
ČETRTEK, 20.5.2010 OB 17H
V DVORANI SSK NA CANKARJEVI 1 V LJUBLJANI

DRUŽINSKA POBUDA
je glasilo **DRUŽINSKE POBUDE** – društva za družini naklonjeno družbo
Stara Oselica 18, 4225 Sovodenj, tel.: 040/517-358,
E-pošta: info@druzinskapobuda.si
Spletna stran: www.druzinskapobuda.si

UVODNIK

Nova vlada pokazala svoj pravi obraz

Pred malo manj kot letom in pol sem uvodniku v prejšnjo številko našega glasila zapisal, da so po zadnjih volitvah »vajeti spet prevzele stranke, s katerimi iz preteklosti nimamo dobrih izkušenj, saj smo se pod njihovimi prejšnjimi vladami veliko ukvarjali s preprečevanjem sprejema zakonov, ki bi družinam pravice zmanjševali. A vendar lahko opazimo nekaj pozitivnih sprememb. Pred štirimi leti so v predvolilnih programih o družini veliko pisale in govorile le pomladne stranke, tokrat pa kar nekaj tega najdemo tudi v programih strank, ki so prevzele oblast po letošnjih volitvah. ... Kakšni bodo sadovi, bomo še videli.«

Nekaj več kot pol leta je na področju družinske zakonodaje in politike vladalo sorazmerno zatišje, potem pa je vlada pokazala svoj pravi obraz razkrila, da so dobre stvari, ki smo jih opazili v predvolilnih programih vladnih strank le (tiskarske) napake, kot se po novem imenuje tisto, čemur so naši predniki pripisovali kratke noge.

Začelo se je z napovedjo znižanja subvencije za prehrano dijakov, odpravljeno je bilo znižanje plačila vrtca za otroke v zadnjem letu pred vpisom v šolo, v postopku sprejemanja je izredno sporen predlog družinskega zakonika, v predlogu zdravstvene reforme so napovedana velika znižanja pravic staršev in otrok, v predlogih za modernizacijo pokojninskega sistema je predvidena odprava še zadnjih minimalnih ugodnosti za starše, predlog zakona o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev napoveduje velike spremembe na področju družinskih prejemkov in subvencij, ki bodo znižale prejemke marsikatere družine...

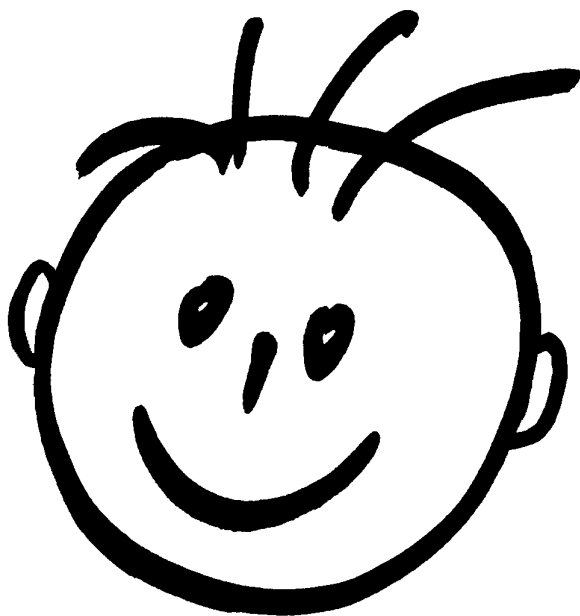
V Družinski pobudi se vsemu temu poskušamo postavljati po robu, a je s tako majhnim številom dejavnih članov to zelo težka naloga.

Ob letošnjem mednarodnem dnevu družine in v povezavi s festivalom družin bomo letos pripravili javno tribuno »Starši sprašujemo ministra za družino«, na kateri bomo dobili priložnost za postavljanje vprašanj in izražanje dvomov ter nasprotovanja predlaganim rešitvam neposredno ministru za družino dr. Ivanu Svetliku. Ne zamudimo te redke priložnosti.

Po javni tribuni se bomo člani zadržali še na občnem zboru in upam, da se bo še kdo odločil, da bi posvetil nekaj svojega časa za dobrobit vseh družin v naši državi, saj izzivov žal ni vedno manj ampak vedno več. Ne pustite se prositi, pridite in se ponudite sami!

Tomaz Merše

Družinska pobuda vabi na

javno tribuno

STARŠI SPRAŠUJEMO MINISTRA ZA DRUŽINO

v četrtek, 20.5.2010 ob 17h

**v dvorani Svetovnega slovenskega kongresa
na Cankarjevi ulici 1 v Ljubljani
(vhod iz pasaže nasproti kina Komuna)**

**Minister dr. Ivan Svetlik
je udeležbo na javni tribuni že potrdil.**

**Starši, izkoristimo redko priložnost za neposreden
pogovor z ministrom, ki najmočneje določa odnos države
do nas in naših družin!**

Pridite in vprašajte!

Govorili bomo predvsem o napovedanih pretresih na področju družinskih prejemkov ter o pokojninski reformi. Vprašali pa boste lahko tudi kaj drugega.

Več o napovedani javni tribuni si preberite na naslednji strani.

Javna tribuna

STARŠI SPRAŠUJEMO MINISTRA ZA DRUŽINO

Družinska pobuda v četrtek, 20.5.2010 ob 17h vabi na javno tribuno **STARŠI SPRAŠUJEMO MINISTRA ZA DRUŽINO**. Javna tribuna bo v dvorani Svetovnega slovenskega kongresa na Cankarjevi ulici 1 v Ljubljani.

Zelo smo veseli in hvaležni, da se je minister dr. Ivan Svetlik kljub razmeroma pozni prošnji prijazno odzval in potrdil svojo udeležbo.

Na javni tribuni bomo najprej predstavili za starše najpomembnejše novosti v predlogu zakona o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev, ki bo temeljito pretresel veljavni sistem družinskih prejemkov in subvencij. Ugotavljamo, da predlog zakona prinaša kar nekaj pasti, vprašanj in pomislekov, ki jih bomo predstavili ministru in pričakujemo njegova pojasnila.

Druga tema bodo novosti v predlogu modernizacije pokojninskega sistema, ki staršem ukinja še zadnje minimalne ugodnosti. Ministru bomo predstavili krivičen položaj staršev v pokojninskem sistemu ter ga vprašali, kako namerava v tem sistemu v prihodnje upoštevati, da smo starši edini, ki z vzgojo in vzdrževanjem svojih otrok zagotavljamo prvi in glavni steber sistema za celotno svojo generacijo.

V zadnjem delu pogovora se bomo lahko dotaknili še kakšne druge za starše pereče teme.

Svoja vprašanja pa boste ministru lahko postavili tudi obiskovalci v dvorani, zato pridite pripravljeni.

Starši, izkoristimo redko priložnost za neposreden dialog z ministrom, ki v največji meri kroji odnos države do staršev in družin!

Javna tribuna bo predvidoma trajala 1 uro in 30minut.

Tomaz Merše

VABILO NA 12. REDNI OBČNI ZBOR

Draga članica, dragi član Družinske pobude!

Letos bomo se bomo člani Družinske pobude na občnem zbori zbrali po javni tribuni **STARŠI SPRAŠUJEMO MINISTRA ZA DRUŽINO** (vabilo na javno tribuno in članek o njej sta na predhodnih dveh straneh) v četrtek, 20.5.2010 v dvorani Svetovnega slovenskega kongresa na Cankarjevi ulici 1 v Ljubljani.

Natančen čas začetka občnega zbora je zaradi javne tribune težko napovedati, predvidevamo pa, da se bo začel med 18.30 in 19. uro.

Predlagam naslednji dnevni red:

1. Sprejem dnevnega reda, izvolitev delovnega predsedstva OZ,
2. Poročilo o delu v preteklem letu,
3. Sprejem zaključnega računa za leto 2009,
4. Programske smernice za letošnje leto,
5. Finančni načrt za leto 2010,
6. Razno,
7. Družaben klepet.

Upam, da se bomo občnega zbora udeležili v čim večjem številu in se bo še kdo odločil, da bi posvetil nekaj svojega časa za dobrobit vseh družin v naši državi, saj izzivov žal ni vedno manj ampak vedno več. Dejstvo je, da naših interesov namesto nas samih ne bo branil nihče drug.

Ne pustite se prositi, pridite in se ponudite sami!

Tomaz Merše, predsednik Družinske pobude

DRUŽINSKA POBUDA V PRETEKLEM LETU

V zadnjem letu smo ob predlogih zakonov, ki jih je vlada poslala v javno razpravo, po svojih močeh podajali pripombe in predloge izboljšav predlagateljem teh zakonov. Žal se naši predlogi praviloma niso upoštevali, tako da v zadnjem času močno narašča potreba po javnih nastopih in javno opozarjanje na slabe vladne predloge. Ker je teh predlogov v razmeroma kratkem času zelo veliko, imamo zaradi pomanjkanja dejavnih sodelavcev velike težave pri sprotne odzivanju in tako nam kdaj tudi kaj uide oziroma zamudimo kakšen rok za oddajo pripomb v okviru javne razprave.

Družinska zakonodaja

Zdravstvena reforma. Že lani sredi leta so prišle v javnost informacije, da namerava vlada v okviru zdravstvene reforme močno zmanjšati pravice staršev v zdravstvenem varstvu (neplačan prvi dan bolniške odsotnosti z dela zaradi nege družinskega člana in o močnem znižanju nadomestila za tako odsotnost z dela).

Zato smo v Družinski pobudi v začetku jeseni zaprosili za sestanek na Ministrstvu za zdravje in 16. oktobra sva se Peter Grabner in Tomaž Merše sestala z državnim sekretarjem na tem ministrstvu dr. Ivanom Erženom. Pogovarjali smo se predvsem o napovedanih spremembah glede pravic staršev na področju zdravstvenega zavarovanja, ki so v mesecih pred tem precej razburile javnost. Državni sekretar nama je zagotovil, da na področju pravic do bolniške odsotnosti z dela zaradi nege družinskih članov sprememb ne bo. Očitno pa se mu je pri tem zagotovitvi pripetila še ena »napaka«, saj so se v uradnih tezah za pripravo novele zakona o zdravstvenem varstvu in zdravstvenem zavarovanju prav ti predlogi ponovno pojavili. Na to se nam v Družinski pobudi še ni uspelo odzvati.

Starševsko varstvo in družinski prejemki. Kot smo se zavezali na lanskem občnem zboru, smo za sestanek zaprosili tudi na MDDSZ

in 5. novembra je bil sestanek s predstavniki direktorats, ki pokrivajo področje družine, pokojninskega sistema in štipendiranja. Predstavili smo pomisleke glede položaja večjih družin v novem sistemu štipendiranja, opozorili smo na pomanjkljivosti na področju starševskega varstva in družinskih prejemkov, največ pozornosti pa smo zaradi napovedane »modernizacije pokojninskega sistema« posvetili položaju staršev v pokojninskem sistemu. Direktorica direktorata za družino Ana Vodičar se je načeloma strinjala z mnogimi našimi pripombami glede nelogičnosti v samem zakonu o starševskem varstvu in družinskih prejemkih, predvsem pa v njegovem izvajanju, ki po našem mnenju ni vselej povsem skladno z zakonom. Obljubila je pripravo novele zakona, v kateri bi te pomanjkljivosti odpravili. No, glede na dosedanje izkušnje s trenutno vlado, bi bilo morda najbolje, da bi vse skupaj pustili pri miru, da se ne bi še kaj poslabšalo.

Štipendiranje. Na prej omenjenem sestanku je predstavnik direktorata, ki pokriva področje štipendiranja, na pripombe glede položaja večjih družin v novem sistemu štipendiranja odgovoril, da nimajo kakšne analize na to temo, da pa pripravljajo temeljito prenovo sistema štipendiranja. Predlog na to temo je vključen v predlog zakona o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev, o katerem si lahko več preberete v posebnem članku.

Pokojninski sistem. Na zgoraj omenjenem sestanku smo se dogovorili za še en sestanek na direktoratu, ki je odgovoren za pokojninski sistem, ki je bil 16. novembra. Na tem sestanku so predstavniki MDDSZ pokazali veliko zanimanja za naše predloge glede dodatnega obveznega pokojninskega zavarovanja staršev, ki bi ga plačevala država, in bi nadomestilo sedanje časovne bonuse pri upokojevanju staršev. Dogovorili smo se, da v Družinski pobudi svoj predlog še nekoliko predelamo in ga pošljemo MDDSZ v preučitev. To smo v začetku decembra tudi storili, a odgovora nismo dobili. Aktualni predlog »modernizacije pokojninskega sistema« pa ne vsebuje nobene rešitve, bi starševstvo upoštevala kot pomemben vložek v pokojninski sistem.

Družinski zakonik. V septembru je vlada predložila predlog družinskega zakonika, ki poleg nekaterih dobrih rešitev prinaša nekaj zelo spornih temeljnih sprememb, saj bi istospolno partnersko skupnost povsem izenačil z zakonsko zvezo med možem in ženo, zakonski zvezi odvzel enega njenih temeljnih pomenov (ustvarjanje družine) ter omogočil splošno možnost posvojitve otrok tudi s strani istospolnih partnerskih skupnosti. Več o spornih rešitvah, zakaj so sporne ter o zavajanjih in lažeh predlagateljev in zagovornikov v zvezi s predlogom družinskega zakonika si lahko preberete v članku »Hvaležen sem za mamo in očeta«. V zvezi s predlogom zakonika smo bili v zadnjih mesecih zelo dejavni, saj sem Tomaž Merše najprej pripravil pripombe, ki sem jih predstavil na javni predstavitvi mnenj v DZ v mesecu oktobru ter na seji Stokovnega sveta za družino. Tam sem v sodelovanju s še nekaterimi drugimi člani sveta dosegel, da svet ni podprl predlaganih spornih določb predloga zakonika.

Aktivno sem sodeloval tudi na dveh zasedanjih Odbora DZ za delo, družino, socialne zadeve in invalide, na katerih sem v razpravi poskušal razkriti zavajanja in laži v zvezi s predlogom zakonika ter se zavzel za boljše rešitve, ki bi dejansko izboljševale položaj vseh otrok in ne le peščice, kot bi se za ceno razvrednotenja zakonske zveze in družine zgodilo ob sprejetju zakonika v predlagani obliki.

Obveščanje in osveščanje javnosti

Člane, prijatelje in javnost smo s svojim delom seznanjali preko izjav za javnost, spletne strani in elektronskih obvestil ter člankov in sodelovanjem v radijskih in televizijskih oddajah. Tako smo po predsedniku društva v živo in preko posnetih izjav sodelovali v oddaji Odmevi na TVSLO, oddaji Pogovor o na Radiu Ognjišče, oddaji TV impresionisti na TV Pika...

Srečanja, okrogle mize...

Na temo predloga Družinskega zakonika smo po predsedniku Družinske pobude sodelovali na okrogli mizi v Domžalah, po

mlajšem predstavniku Mihlu Lunu pa tudi v Postojni. Sodelovali smo pri pripravi Dneva družin v mesecu oktobru.

Izračun dohodnine

Enako kot prejšnja leta smo na spletni strani Družinske pobude objavili računalniški obrazec za izračun dohodnine, ki staršem omogoča optimalno razdelitev davčne olajšave za otroke.

Internet

Na spletni strani www.druzinskapobuda.si smo dokaj redno objavljali novice o našem delu ter dokumente s komentarji in ocenami vladnih predlogov, poleg tega pa smo naročnikom na naša elektronska obvestila poslali nekaj obvestil. Če jih še ne prejimate, vas vabimo, da jih naročite na naši spletni strani, da boste na tekočem.

Veseli bi bili, če bi še bolj redno obiskovali našo spletno stran in morda napisali kakšen svoj komentar, da se ne bi tam ukvarjali le s komentarji nasprotnikov stališč, ki jih poskušamo zastopati.

V prejšnji številki našega glasila smo prosili starše, ki se soočate s posledicami novega zakona o štipendiranju, da bi se oglasili in pomagali sestaviti skupinico, ki bi izpeljala primerjavo prejšnjega in novega sistema ter predlagala izboljšave. Odziva žal ni bilo in tako imamo sistem štipendiranja še vedno povsem neobdelan. Ne vem, ali težav v resnici ni ali to nikogar ne zanima ali pa se ne zavedamo, se namesto nas staršev za nas ne bo zavzel nihče drug.

Tomaž Merše

Modernizacija pokojninskega sistema

Uvod

Pokojninski sistem, kot ga poznamo v Sloveniji in vseh evropskih državah temelji na medgeneracijskem sporazumu, kar pomeni, da vsakokratna aktivna generacija s plačilom prispevkov v pokojninsko blagajno zagotavlja pokojnine za starejše generacije. Teh prispevkov je že nekaj let premalo, zato se v pokojnine prelije še kar nekaj precej denarja iz državnega proračuna.

Nihče torej ne more reči, da plačuje za svojo pokojnino, saj se denar iz prispevkov nikjer ne nalaga in plemeniti, ampak se v celoti sproti porabi za izplačila pokojnin trenutnim upokojencem.

Za obstoj in dolgoročno vzdržnost takega sistema je ključnega pomena število otrok vsakokratne generacije, saj to določa razmerje med aktivnim in vzdrževanim delom prebivalstva. Glede na to, da je v Sloveniji to razmerje že zdaj nevarno nizko in se še poslabšuje, bi pričakovali, da bodo odgovorni poskušali sistem zasnovati tako, da bo upošteval svoje temeljne zakonitosti in bo tudi število otrok, ki jih kdo »prispeva« vanj, upošteval kot pomemben vložek, iz katerega bi izhajale določene pravice. Doslej se to v Sloveniji še ni zgodilo in tako je pokojninsko zavarovanje edino zavarovanje, pri katerem zavarovalnica ne spodbuja in nagrajuje vedenja zavarovancev, ki ji prinaša dobiček ampak ravno nasprotno. Pokojninski sistem namreč zavarovancem z vsako naslednjo reformo bolj jasno govori, da za starost v ekonomskem smislu najbolje poskrbijo, če nimajo otrok in se čim bolj angažirajo v poklicnem delu, da bodo dosegli čim višje dohodke, na podlagi katerih jim bo na koncu odmerjena razmeroma visoka pokojnina, pa še v drugem in tretjem ter še kakšnem stebru bodo lahko kaj prihranili.

Pred letom 2000

Do leta 2000 je bila odmerna stopnja razmeroma visoka in je vsaj pri polni delovni dobi že sama pokojnina iz pokojninskega zavarovanja zagotavljala človeka vredno življenje. Takrat slabši položaj staršev v pokojninskem sistemu še ni bil tako očiten.

Reforma v letu 2000

S pokojninsko reformo, ki se je začela leta 2000, se je odmerna stopnja pomembno znižala in povečalo se je število let, na podlagi katerih se izračuna pokojnina. Pojavila se je potreba, da za dostojno pokojnino začnemo dodatno varčevati. To pa je starše postavilo v izrazito slabši položaj kot druge zavarovance. Življenjski stroški otrok so visoki in tako večina staršev ne more dodatno varčevati za svojo starost. Tako si lahko kljub temu, da so veliko svojih sredstev vložili v vzdrževanje, vzgojo in izobraževanje novih zavarovancev, ki zagotavljajo pokojnine celotni generaciji svojih staršev, imeli njihovi starši nižje pokojnine in slabši ekonomski položaj v starosti kot njihovi vrstniki, ki niso imeli otrok in so se lahko zato bolj posvetili karieri ter izdatno varčevali za starost. Narobe svet, kajne? No, ta reforma je staršem prinesla eno majhno ugodnost v obliki časovnih bonusov, ki so jim omogočali, da so se glede na število otrok lahko brez odbitkov pri višini pokojnine upokojili nekaj mesecev prej kot bi se sicer.

Aktualna »modernizacija pokojninskega sistema«

Zdaj pa sedanja vlada prihaja s predlogom »modernizacije pokojninskega sistema«, v katerem staršem ukinja še to minimalno ugodnost in je ne nadomešča z nobenim drugim bolj učinkovitim ukrepom. Število let, ki se upoštevajo za odmero pokojnine, naj bi se povečalo na 34, odmerna stopnja pa bi (če prav razumem) za moške za 40 let delovne dobe znašala približno 79%. Kakšno pokojnino bi to dejansko pomenilo, je brez zadostnih podatkov težko ugotoviti, saj ne vemo, kako bi v povprečju povečano število upoštevanih let vplivalo na znižanje pokojninske osnove. Vladni predstavniki zatrjujejo, da naj se pokojnine ne bi zniževale, torej da naj bi ostajale na ravni, ki jo določa veljavna zakonodaja, le upokojevali bi se kasneje in starejši, tako da bi dalj časa plačevali prispevke ter pokojnino uživali manj časa.

Glede na demografsko sliko se moramo žal strinjati, da bo kasnejše upokojevanje verjetno nujno. Ne moremo pa se strinjati s pristopom, ki v ničemer ne pokuša odpravljati vzrokov za nevzdržnost veljavnega sistema – premajhno število otrok.

Kaj predlagamo v Družinski pobudi

V sistemu pokojninskega in invalidskega zavarovanja bo potrebno začeti upoštevati, da so otroci njegov prvi in največji stebler ter da mora kot zavarovalniški sistem spodbujati obnašanje zavarovancev, ki sistemu prinašajo dobiček. Po francoskem zgledu lahko izračunamo, da pokojninski blagajni zavarovanci brez otrok prinašajo precejšnjo izgubo, ki je sorazmerno manjša pri zavarovancih z enim ali dvema otrokoma, zavarovanci s tremi in več otroki pa skladno s številom otrok prinašajo precejšen dobiček.

Zato predlagamo, da se uvede **dodatno državno pokojninsko zavarovanje staršev glede na število otrok**.

Staršem bi država glede na število otrok, ki jih vzdržujejo, vsako leto plačala prispevke za dodatno pokojninsko zavarovanje za starše. Prispevna stopnja tega zavarovanja bi bila progresivno odvisna od števila otrok, za katere zavarovanec skrbi v posameznem letu. Glede na to, da pokojninskemu sistemu prinašajo dobiček zavarovanci s tremi in več otroki, bi morala biti prispevna stopnja za enega oziroma dva otroka minimalna (simbolična), za večje število pa bi morala progresivno naraščati. Predlagani ukrep ne bi pomenil nobene dodatne obremenitve proračuna, saj bi bilo potrebno le del sredstev, ki jih proračun vsako leto namenja SPIZu, opredeliti kot plačilo prispevkov za dodatno pokojninsko zavarovanje staršev.

Možen način izvedbe:

Število otrok, za katere zavarovanec skrbi v posameznem letu	prispevna stopnja za dodatno zavarovanje	Mesečni znesek pri povprečni plači 2008
1	0,5%	7 EUR mesečno
2	1,2%	16,5 EUR mesečno
3	4%	56 EUR mesečno
4	16%	220 EUR mesečno
5 ali več	24%	330 EUR mesečno

Osnova, od katere bi se plačevali prispevki za dodatno pokojninsko zavarovanje staršev bi bili bruto dohodki staršev, za katere se ti

prispevki plačujejo. Za starše, ki niso zaposleni, bi bila osnova minimalna plača.

Tako bi starševstvo dejansko priznali kot delo za skupno dobro, ki si zasluži tudi ekonomsko ovrednotenje.

Za zaposlene starše bi to pomenilo, da bi imeli za leta, ko so skrbeli za otroke in posledično niso mogli niti karierno napredovati enako kakor zavarovanci brez otrok niti vlagati v prostovoljno pokojninsko zavarovanje, plačane višje prispevke in na tej podlagi imeli višjo osnovo za odmero pokojnine.

Starši, ki, **ki zapustijo trg dela in doma varujejo otroke**, bi ob taki rešitvi lažje dosegli vsaj minimalne pogoje za prejem pokojnine, saj je res absurdno, da je npr. mati, ki je vzgojila in vzdrževala npr. pet novih davkoplachevalcev, ki s plačilom prispevkov zagotavljajo izplačilo pokojnin ostalim upokojencem, ostane brez pokojnine, kot da za to družno in državo ni delala nič koristnega in vrednega.

Rešili bi tudi danes pereč problem prikrajšanosti staršev glede možnosti vlaganja v prostovoljno pokojninsko zavarovanje. Starši namreč zaradi visokih stroškov vzdrževanja otrok nimajo materialnih možnosti za vlaganje v prostovoljno pokojninsko zavarovanje. Za ilustracijo: Povprečno plačilo za dva otroke v vrtcu je približno enako najvišji premiji prostovoljnega pokojninskega zavarovanja, ki še prinaša davčno olajšavo pri dohodnini in hkrati že zelo spodoben dodatek pri pokojnini. Starši, ki moramo ta denar plačati za vrtec in kasneje za izobraževanje, ga seveda ne moremo vlagati v prostovoljno pokojninsko zavarovanje.

Tak predlog smo poslali tudi na MDDSZ, a nam naj nihče ni niti odgovoril, upoštevan pa tudi ni bil.

Tomaz Merše

Pasti predloga zakona o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev

Ministrstvo za delo, družino in socialne zadeve je pripravilo nov predlog zakona o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev. V uvodni

obrazložitvi je navedeno, da vlada navedenih ukrepov ne sprejema z namenom krčenja pravic, temveč za oblikovanje bolj pravične in bolj dolgoročno vzdržne socialne države. Pohvaliti velja koncept zakona, ki uvaja v sistem več preglednosti in reda ter tako pripomore k preprečevanju morebitnih zlorab.

Pod krinko preglednosti in preprečevanja kopičenja pravic do družinskih prejemkov pa podrobnejši pregled zakona pokaže na več mestih poizkus krčenja pravic družin glede na obstoječe stanje. V obdobju, ko je gospodarska kriza še posebno zmanjšala proračune večine družin, ki pretežen del mesečnega dohodka porabijo za hrano in najnujnejše dobrine, je kakršnokoli dodatno krčenje socialnih pravic povsem nevzdržno.

Naj na tem mestu opozorimo na nekatere najbolj nesprejemljive spremembe:

OTROŠKI DODATEK: Predlagatelj zakona je predvidel krčenje števila upravičencev do otroškega dodatka na način, da po novem ostanejo upravičenci do otroškega dodatka le še otroci do 18. leta starosti. Predlagatelj sicer trdi, da se pravice iz javnih sredstev za starejše od 18. leta zagotovijo v sistemu državnih štipendij, kar pa ne drži v celoti in zato predstavlja precejšnje krčenje pravic družin glede na veljavno ureditev.

DRŽAVNA ŠTIPENDIJA: Po predlogu zakona so do državne štipendije upravičeni le še državljani Republike Slovenije, ki so starejši od 18 let. Izpolnjevati morajo še splošne pogoje po zakonu, ki ureja štipendiranje, in pri katerih povprečni mesečni dohodek na družinskega člana v preteklem koledarskem letu pred vložitvijo vloge ne presega 64 % neto povprečne plače na družinskega člana v istem obdobju. Če bi želeli nadomestiti ukinitvev otroškega dodatka za starejše od 18. let bi moral biti prag postavljen na 99% neto povprečne plače na družinskega člana. Za vse družine z dohodki med 64% in 99% po predlogu torej ne bo več niti državne štipendije, niti otroškega dodatka. Poleg tega v predlogu najdemo še nesprejemljivo ukinitje državnih štipendij za dijake mlajše od 18. let. Tukaj gre za krčenje pravic, ki ga predlagatelj zakona ni nadomestil z nobenimi ekvivalenti.

DOHODEK KOT OSNOVA ZA DOLOČANJE PRAVIC: V trenutno veljavni ureditvi je le pri manjšem številu pravic do družinskih prejemkov predvideno, da na upravičenost poleg dohodkov vpliva tudi premoženje upravičenca. Po novem predlogu pa premoženje linearno vpliva na vse za družine najpogosteje uporabljane pravice. Dosedanje upoštevanje premoženja je bilo na primer pri določanju plačila za vrtec neobremenjujoče do določene višine premoženja. Vpliv premoženja je v novem predlogu izjemno povečan, kar bi zagotovo povzročilo veliko družinam novo krčenje pravic do družinskih prejemkov.

Kot primer lahko navedemo, da ima vpliv na višino otroškega dodatka na primer lastništvo kakršnekoli delnice, tudi tiste, ki je v preteklem letu izgubila več kot pol vrednosti. Negativen vpliv na upravičenost do družinskih prejemkov ima na primer tudi vložen kapital v podjetje, ki lahko miruje, ima izgubo ali še ni nikoli imelo dobička.

Če si pogledamo nekatere detajle predloga zakona vidimo, da se v predlogu zakona v dohodek, ki se upošteva kot merilo za upravičenost do družinskih prejemkov štejejo dohodki in prejemki vseh oseb v družini. Predlog zakona navaja kar 22 različnih vrst dohodkov, ki jim v nadaljevanju doda še 6 vrst posebnih dohodkov, ki niso zajeti v običajnih dohodkih družin. Sem spadajo dediščine, darila in podobno. V predlogu zakona je vključena tudi po našem mnenju dobra rešitev, da se periodičnih dohodkov, ki jih je oseba iz takšnih ali drugačnih razlogov nehala prejemati, ne upošteva pri določitvi ugotavljanja upravičenosti.

Zakonodajalec je predvidel sistem, ki k dohodkom, ki jih ima družina, dodaja še fiktivne namišljene dohodke. Zlasti v 7. poglavju predloga zakona se pojavlja veliko neutemeljenih predlogov, ki povzročajo nepravilnost. Fiktivni dohodki so po predlogu rezultat izračuna, kot da premoženje obstaja v denarni obliki vezanega depozita in se ga fiktivno obrestuje po dokaj visoki obrestni meri za dolgoročno vezane vloge pri bankah. Tega fiktivnega dohodka družine nikoli niso prejele ne v taki, ne v drugačni obliki. Fiktivni dohodek je čisti konstrukt ministrstva z namenom zmanjševanja pravic do družinskih prejemkov za družine z otroki. Tu naletimo tudi

na notranje nasprotje v zakonu, kajti v obrazložitvi zakona je s strani predlagatelja zapisano, da je zakon bolj pravičen, ker upošteva neto razpoložljiv dohodek družine. Še več, predlagatelj predlaga tudi brskanje po bančnih računih družin brez sodnih nalogov z namenom določanja novih in novih fiktivnih dohodkov. Takšen način dela je za družine žaljiv in povsem nesprejemljiv. Sprašujemo se kje so varuhi osebnih podatkov, da bi preprečili takšen način dela. Na nova krčenja pravic družin ne moremo pristati, kajti že danes so družine zaradi opuščanja družbene odgovornosti države in nekaterih odraslih posameznikov v rodni dobi, ki so brez otrok, privedla do demografskega stanja, ki ne omogoča naravne obnove prebivalstva. Zato so tudi velike družine prepogosto neodgovorno in nepravilno prepuščene le svoji lastni iznajdljivosti.

V premoženje družine predlagatelj zakona šteje tudi nepremično premoženje po zakonu, ki ureja evidentiranje nepremičnin, osebna in druga vozila, vodna plovila, lastniški deleži gospodarskih družb ali zadrug, vrednostni papirji, denarna sredstva na transakcijskem ali drugem računu, kadar ne predstavljajo dohodka skladno z ostalimi dohodki, hranilne vloge in druga denarna sredstva po izjavi posameznika ter drugo premično premoženje.

Po predlogu zakona se v premoženje sicer ne všteva stanovanje ali stanovanjska hiša, v kateri oseba dejansko prebiva, vendar le do velikosti primerne stanovanja ali stanovanjske hiše. Meja primerne stanovanja ali stanovanjske hiše pa je postavljena tako nizko, da bo velika večina družin, ki živi v dostojnem stanovanju presejala ta minimalni standard. Tako lahko po predlogu zakona pričakujemo veliki večini družin fiktivno povečevanje dohodka iz tega naslova. Podobno se po predlogu zakona dodaja fiktivni dohodek družini, ki ima v lasti eno ali več vozil v vrednosti višji od okoli 8.000 EUR. Nikjer se ne upoštevanja dejstva o potrebni velikosti in ceni vozila za prevoz večjega števila družinskih članov v velikih družinah.

Ustava Republike Slovenije v 14. členu določa: »V Sloveniji so vsakomur zagotovljene enake človekove pravice in temeljne svoboščine, ne glede na narodnost, raso spol, jezik, vero, politično ali drugo prepričanje, gmotno stanje, rojstvo, izobrazbo, družbeni

položaj ali katerokoli drugo osebno okoliščino. Vsi so pred zakonom enaki.« Zavod za pokojninsko in invalidsko zavarovanje na primer pri določanju višine pokojnin nič ne upošteva materialnega stanja upokojencev, niti jim ne izračunava namišljenih fiktivnih dohodkov z namenom zniževanja zneska prejetih pokojnin. Tudi pokojninsko in invalidsko zavarovanje po svoji vsebini sodi v sistem zagotavljanja socialne varnosti in njegova avtonomnost ni nič večja, kot so na primer otroški dodatki v kontekstu družinske politike. Iz predloga zakona in določanja fiktivnih dohodkov družine upravičeno čutimo neenakost pred zakonom in neenakost pred drugimi upravičenci do družbenih sredstev v državi.

Zahteva družin je, da se v postopku sprejemanja zakona odpravijo anomalije, notranja nasprotja in nesprejemljivo krčenje pravic na katere smo opozorili v tem sestavku. Ne bomo dopustili, da se družine obremenjuje z namišljenimi dohodki, medtem, ko ostali državljani na takšen način nikjer niso prikrajšani za svoje pravice. Družine ne moremo sprejeti poizkusa krpanja državnega proračuna skozi zmanjševanje že tako nizkih družinskih prejemkov ali krčenja števila samih upravičencev do družinskih prejemkov.

Peter Grabner

Hvaležen sem za mamo in očeta

Pod gornjim geslom si zagovorniki veljavne definicije zakonske zveze in družine prizadevamo preprečiti, da bi na podlagi novega družinskega zakonika država zavestno in načrtno nekatere otroke prikrajšala z amater ali očeta s tem, ko bi omogočala posvojitve in nameščanje otrok v rejništvo tudi v istospolne partnerske zveze.

V nadaljevanju navajam osnutek razprave na seji Odbora DZ za delo, družino, socialne zadeve in invalide o predlogu družinskega zakonika.

Predlog Družinskega zakonika, ki prinaša nekaj nesporno dobrih rešitev, žal v svojih temeljnih določbah uvaja radikalno spremenjeno definicijo zakonske zveze in družine. Predlagatelj za tako pomembne spremembe, ki lahko prinesejo velike nepredvidljive posledice, ni predložil zadostnih argumentov. Še več, v utemeljitvi predloga je povsem zanemaril kopico podatkov, mednarodnih raziskav in študij, ki kažejo na neprimernost predlaganih rešitev, navaja pa le tiste, ki naj bi domnevno strokovno podpirale, kar predlaga. Ob hudem pomanjkanju argumentov, s katerimi bi lahko podprl predlagane rešitve, se je poslužil celo ponarejanja vsebine mednarodnih dokumentov. Zato je gradivo, ki ga je predlagatelj priložil predlogu zakonika kot njegovo utemeljitev izraziti pomanjkljivo, enostransko in zato tudi zavajajoče.

Gre res predvsem za iskanje koristi otrok?

Po trditvah predlagateljev naj bi bilo glavno vodilo pri pripravi predloga zakonika (tudi pri redefiniciji zakonske zveze in družine) iskanje največje otrokove koristi in reševanje težav otrok, ki živijo v nekaterih oblikah družine in istospolnih skupnostih. Pa je res tako?

Že večkrat smo dokazali, da predlagani zakonik kljub pavšalnim a neutemeljenim nasprotnim trditvam zagovornikov ne rešuje mnogih težav, ki jih imajo otroci, ki živijo v različnih razširjenih in rekombiniranih družinah in skupnostih (otroci, ki živijo z enim izmed staršev in njegovim zakonskim ali zunajzakonskim partnerjem, otroci, ki živijo z enim izmed staršev in njegovim/njenim istospolnim partnerjem, otroci, ki živijo z enim izmed staršev in še s kakšnim bližnjim sorodnikom kot npr. teta ali stric...). Z malo analize ugotovimo, da se za vse te otroke tudi po morebitnem sprejetju predloga zakonika ne bo nič spremenilo glede pravice do bolniške

za nego otroka, glede zdravstvenega zavarovanja, glede postopkov v vrtcih, zdravstvenih ustanovah... Skratka predlog zakonika tem otrokom ne prinaša skoraj nič oziroma zelo malo novega.

Predlog zakonika prinaša nekaj rešitev le za otroke, ki bi bili po novem lahko posvojeni s strani istospolnega partnerja svoje biološke mame ali očeta. Primerov, v katerih bi bila taka posvojitev sploh možna, je zelo malo, saj bi bila taka posvojitev možna le, če eden izmed staršev ni znan, je umrl ali se je otroku odpovedal. Te rešitve pa bi lahko brez težav in brez ali skoraj brez nasprotovanja široke javnosti izpeljali v zakonu o registraciji istospolnih partnerskih skupnosti.

Nova definicija družine

Predlagatelji in zagovorniki trdijo, da je nova definicija potrebna, da lahko poleg biološkega starševstva damo pravo veljavo in upoštevanje tudi ti. **socialnemu starševstvu**. Za ta namen ponujajo definicijo družine, po kateri je družina lahko skoraj katerakoli skupnost odraslih in otrok (tudi razni zavodi...), oziroma kot pravi priznani psihoterapevt Bogdan Žorž, na ta način definicijo družine de facto odpravijo.

Predlog zakonika nikjer ne definira pojma socialno starševstvo in ga tudi ne uresničuje. Kot socialne starše obravnava le posvojitelje, ki pa so tako ali tako že zdaj izenačeni z biološkimi starši in zanje sprememba definicije družine ni potrebna. Zato tudi ne rešuje problemov mnogih razširjenih in rekombiniranih družin, v katerih se v življenju in praksi pojavlja pojem socialnega starševstva, a ga niti predlog zakonika niti druga družinska zakonodaja ne priznavata.

Boljša in bolj splošna rešitev bi bila, da bi zakonodajalec opredelil pojem socialnega starševstva ter tako zagotovil konec vsem oblikam razlikovanja otrok glede na to, s kom živijo. Vlogo socialnega starševstva živijo danes mnogi starši v rekombiniranih družinah, a jim ni priznana (npr. družina ni velika družina, čeprav v njej živijo trije ali več otrok iz prejšnjih zvez obeh partnerjev). Pogosto živi vlogo socialnega starševstva sestra ali brat biološke matere ali očeta, ki je z otrokom ali otroki ostala/ostal sam, a jim ta vloga ni priznana. Podobno velja tudi za istospolne partnerje bioloških staršev. A zakaj bi reševali le slednje, drugih prej omenjenih pa ne?

Sprememba definicije družine je torej povsem nepotrebna in neutemeljena, saj ne prinaša tistega, za kar naj bi bila po trditvah predlagateljev potrebna, hkrati pa je z vidika pogleda na družino še škodljiva.

Še več, predlog zakonika je na področju socialnega starševstva diskriminatoren, saj to vlogo priznava le istospolnim partnerjem, drugim osebam, ki živijo z otrokom, in prav tako lahko opravljajo funkcijo socialnega starševstva, pa ne. Izjema so le rejniki, ki pa v predlogu prav tako vidijo kopico težav.

Definicija zakonske zveze

Nekateri pojmi in izrazi, še posebej tako temeljni kot je zakonska zveza, imajo v pojmovanju ljudi, naši kulturi in jeziku povsem jasen in določen pomen.

Nimamo nobene odločbe US ali kakšnega drugega verodostojnega dokaza, da bi bila veljavna definicija zakonske zveze kakorkoli diskriminatorna ali neskladna z Ustavo RS. Da nimajo tehtnih argumentov za dokaz neskladja veljavne definicije zakonske zveze z Ustavo, se zavedajo tudi homoseksualni aktivisti, saj bi sicer že zdavnaj zahtevali njeno ustavno presojo, pa tega niso naredili.

Zakonska zveza je po veljavni zakonodaji pod povsem enakimi pogoji dostopna vsem, seveda pa se vsak lahko svobodno odloči tudi za drugačno skupnost, ki ima zaradi svoje drugačnosti tudi drugačno ime in je urejena v drugem zakonu. Kar v tem zakonu še manjka, je treba dopolniti, nobene potrebe pa ni po spreminjanju veljavne definicije zakonske zveze.

Nova definicija zakonske zveze odpravlja pomen zakonske zveze, kot je opredeljen v veljavnem zakonu, in v nasprotju z veljavno definicijo ustvarja pogoje, da se bodo nekateri ob njej počutili diskriminirane, saj ob odpravi pomena zakonske zveze ni razloga, da te ne bi opredelili kot zveze poljubnega števila odraslih oseb poljubnega spola. Če izhajamo iz stališča, da je treba uzakoniti vse oblike življenjskih skupnosti, ki se pojavljajo ali že živijo v družbi, potem se bo vedno lahko našel kdo, ki ga vsakokrat veljavna definicija ne bo vključevala.

Zato ni mogoče pristati na predlog, da bi se z imenom »zakonska zveza« imenovalo še karkoli drugega kot življenjska zveza med moškim in žensko.

Ko gledamo pravne učinke nove definicije zakonske zveze, ugotovimo, da je glavni in skoraj edini učinek te spremembe elegantna vpeljava splošne možnosti posvojitve ali druge namestitve otrok tudi v istospolne partnerske skupnosti, ne da bi to v členih o posvojitvah sploh omenjali. Vse ostalo, kar taka sprememba definicije prinaša istospolnim partnerskim skupnostim, bi lahko z lahkoto in brez ali skoraj brez nasprotovanja rešili v zakonu o registraciji istospolne partnerske skupnosti.

Če pa bi se želelo tudi istospolne partnerske skupnosti urejati v samem družinskem zakoniku, se nikakor ne morejo imenovati »zakonska zveza«, ampak je zanje potrebno najti neko drugo ime. Lahko bi pristali na to, da so te zveze glede medsebojnih pravic in obveznosti partnerjev izenačene z zakonsko zvezo, nikakor pa ne bi mogli pristati na izenačenje glede možnosti posvojitve otrok in tudi glede nekaterih pravic v družbi, ki jih je zakonska zveza deležna zaradi svoje potencialne rodovitnosti in pričakovanja rojevanja otrok. Pri teh pravicah bi bila z družino z očetom in materjo lahko istospolna zveza izenačena le v primeru, da v njej živi tudi otrok.

Posvojitve tujih otrok v istospolne partnerske skupnosti

Obstaja zelo veliko raziskav in študij ter strokovnjakov, ki ugotavljajo, da je za zdrav otrokov razvoj najboljše okolje urejena družina utemeljena na zakonski zvezi moža in žene. Tako meni večji del stroke, to ugotavljajo pri svojem delu učitelji, vzgojitelji, terapevti, najbolj pa se tega zavedajo starši, ki jim ni uspelo, da bi svojim otrokom trajneje zagotovili takšno okolje in morajo vlagati ogromne napore, da bi presegli in zmanjšali prikrajšanost svojih otrok.

Življenje piše različne zgodbe in tako se otroci znajdejo v zelo različnih družinah in skupnostih, kjer jim je treba zagotoviti čim bolj enake pravice in možnosti ne glede na to, s kom in v kakšni skupnosti živijo.

Za otroke, ki živijo v istospolnih partnerskih skupnostih z enim izmed staršev, je logično, da bodo še naprej živeli v takšni skupnosti, saj bi bilo zanje ločevanje od edinega izmed staršev še slabša rešitev. Za te otroke se morda lahko izkaže, da je zanje koristno, da jih drugi partner v taki skupnosti lahko posvoji. To še posebej velja za otroke, ki nimajo drugega izmed bioloških staršev.

To bi lahko preprosto in z veliko manj ali skoraj brez nasprotovanja široke javnosti in stroke uredili v zakonu o registraciji istospolne partnerske skupnosti.

Že veljavna ureditev v primeru, da je za otrokovo korist tako najbolje, omogoča posvojitve tudi posamezniku, pri čemer se spolna usmerjenost posvojitelja nikjer ne omenja. To pomeni, da v primeru smrti biološkega starša otroka že danes lahko posvoji njegov istospolni partner, če se ugotovi, da je za otroka to najboljša rešitev.

Kam pes tace moli s predlaganim zakonikom, pa je na eni izmed okroglih miz lepo povedal poslanec Vito Rožej, ko je pojasnil: »Kako pa naj nekdo, ki ima sina homoseksualca drugače pride do vnukov?«

Predlagani zakonik uvaja možnost za načrtno in zavestno umeščanje otrok v skupnosti, za katere morda res ne moremo na splošno reči, da je življenje v njih za razvoj otroka škodljivo, iz mnogih raziskav in študij (npr. Nizozemska) pa vemo, da ne moremo z gotovostjo reči, da za otroke ni škodljivo. In to naj bi bilo iskanje največje otrokove koristi!?

Zavajajoče, nepopolne, ponarejene informacije predlagatelja

Predlagatelj ob pomanjkanju strokovnih argumentov v utemeljitvi predloga zakonika navaja dokazano neresnične trditve in nekatere državne ureditve predstavlja dokaj zavajajoče.

- MDDSZ si dovoli npr. **ponarejanje vsebine Listine temeljnih pravic EU**, saj navaja, da v 9. členu določa: *»da mora biti pravica do poroke ali/in ustanovitve družine zagotovljena ne glede na vero, nacionalno pripadnost, barvo, spol ali spolno usmerjenost.«*, čeprav tam v resnici piše nekaj povsem drugega: *»Pravica sklepanja zakonske zveze in pravica ustvarjanja družine sta zagotovljeni v skladu z nacionalnimi zakoni, ki urejajo uresničevanje teh pravic.«*

- Predlagatelj **deloma napačno citira odločbo Ustavnega sodišča**, ki jo je izbral za temeljni argument za utemeljitev redefinicije zakonske zveze. Tako si predlagatelj dovoli trditi, da je Ustavno sodišče ugotovilo: *»da gre za v bistvenem za enake dejanske in pravne podlage življenjske skupnosti (registrirane istospolne skupnosti kot skupnosti med žensko in moškim), ter da razlikovanje v pravni ureditvi obeh skupnosti, vključno s pravnimi posledicami teh skupnosti, ne*

temelji na neki stvarni, neosebni razlikovalni okoliščini, temveč na spolni usmerjenosti.«, čeprav v odločbi ustavnega sodišča takega stavka ni. Odločba govori le o »razlikovanju v ureditvi dedovanja«, nikjer pa ne omenja drugih pravnih posledic posamezne vrste skupnosti.

- Predlagatelj zavajajoče trdi, da so vse države, ki so v zadnjih letih spreminjale ureditev na tem področju, zakonodajo spreminjale v enaki smeri, kot gre predlog zakonika, čeprav to ne drži, saj je v zadnjih letih tako ureditev zavrnilo več ameriških zveznih držav, prav pred kratkim pa je Avstrija sprejela ureditev, ki je zelo blizu naše veljavne ureditve in nikakor ne gre v enaki smeri kot predlog zakonika. Sicer pa so nekateri elementi predlagane ureditve že uzakonjeni le v peščici držav od tega le nekaj evropskih. Ureditve, kakršno bi uvedel predlog zakonika, nima prav nobena druga država.

V gradivu, ki je priloženo predlogu zakonika, pogrešamo mnoge pomembne in relevantne informacije, kot npr.:

- Da je **Francija** leta 2006 po zelo temeljitih študijah in zelo široki javni razpravi sklenila, da **ne dovoli posvojitve otrok istospolnim partnerskim skupnostim, ker so ugotovili, da to ne bi bilo v korist otrok.**

- Da je nizozemska Državna komisija za enakost pravic v zdravstvu ugotovila, da **ni dokazov, da za otroka odraščanje brez enega izmed staršev ni škodljivo.** (Glej članek dr. Jožeta Trontlja v januarski številki revije ISIS.)

- Da je Usmerjevalni odbor za bioetiko Sveta Evrope (CDBI) pred 10 leti soglasno in energično zavrnil predlog priporočila o pravici do svobodne izbire v zadevah spolnosti in reprodukcije, saj je ugotovil, da se je glede otrok oziral samo na interese homoseksualnih in lezbičnih parov, skoraj ignoriral pa je pravice in koristi otrok, ki naj bi jih taki pari posvojili ali pridobili s pomočjo tehnik zunajtelesne oploditve. (Glej članek dr. Jožeta Trontlja v januarski številki revije ISIS.)

- Navedbe resnih in utemeljenih raziskav in študij, ki ugotavljajo pomen in potrebnost očeta in mame za optimalen razvoj otroka. Pogrešamo tudi vsaj omembo raziskav in študij, ki ugotavljajo resne metodološke pomanjkljivosti raziskav in študij, na katere se

predlagatelj sklicuje v utemeljitvi predloga. Hude metodološke napake lahko najdemo tudi pri ti. »nemški študiji«, ki jo predlagatelj označuje kot prvo res znanstveno in narejeno na reprezentativnem vzorcu. Če se je predlagatelj odločil, da bo enim študijam verjel nasprotnim pa ne, bi moral utemeljiti, zakaj so prve bolj verodostojne od drugih, pa tega ni naredil.

V podporo predlagani ureditvi prav gotovo tudi ne govori dejstvo, da je konec januarja (27.1.2010) **Parlamentarna skupščina Sveta Evrope zavrnila** predlog priporočila z delovnim naslovom "*Diskriminacija na podlagi spolne usmerjenosti in spolne identitete*" (dok. 12087), ki je vključeval tudi priporočilo legalizacije posvojitve otrok istospolnim parom.

Predlagatelji trdijo, da predlagani zakonik ne bi prinesel nobenih sprememb za družine, kakor jih razumemo danes. A to ni res. Zakonik, kot je predlagan, bi imel posledice za prav vsako družino. **Prav vsakemu otroku (tudi vašemu ali otroku vaših otrok) se lahko zgodi, da ostane brez staršev in se znajde v položaju, ko bo potreboval rejniško ali posvojiteljsko družino. Veljavna ureditev zagotavlja, da bo tak otrok prišel v urejeno družino utemeljeno na zakonski zvezi. Predlagani zakonik pa prinaša možnost, da se naši otroci znajdejo v različnih skupnostih, za katere si nikakor ne bi želeli, da bi se kdaj znašli v njih.**

Sprašujemo se, kako naj ob vsem tem predlagateljem sploh še kaj verjamemo?

Prepričani smo, da bi sprejem predloga zakonika v sedanji obliki pomenil tvegan družbeni eksperiment z neslutnimi posledicami, saj predlaga ureditev, kakršne ni prav v nobeni drugi državi (nekaj držav pozna nekaj elementov predlagane ureditve, tako nedodelane ureditve pa doslej ni uzakonila še prav nobena država.)

Tomaž Merše

Družinska pobuda in COFACE

Kot smo že poročali v prejšnji številki glasila je Družinska pobuda, društvo za družini naklonjeno družbo polnopravna članica COFACE, Združenja družinskih organizacij v Evropski uniji. Cilji COFACE na Evropski ravni so podobni ciljem Družinske pobude na nacionalni ravni, to je promocija družinske politike, medgeneracijske solidarnosti in koristi otrok. COFACE soustvarja družinsko politiko na nivoju Evropske unije in se trudi za družinam in otrokom naklonjeno družbo na območju celotne Evropske unije.

Zasedanje generalne skupščine COFACE

V marcu leta 2009 smo se predstavniki Družinske pobude udeležili sestanka upravnega odbora COFACE, kjer smo obravnavali poročila o delu posameznih delovnih skupin, ki se ukvarjajo s preprečevanjem

revščine v družinah, z zaščito otrok pred nevarnostmi z interneta, zaščito mamic in očetov v prvih mesecih po rojstvu otroka, vključevanjem staršev v delovni proces po porodniškem dopustu in podobno. Družinska politika je v državah, ki že dlje časa pripadajo evropski družini bolj razvita in preglednejša, najtežje pa je družinam v državah vzhodnega dela Evrope. V juniju istega leta smo se udeležili še generalne skupščine COFACE. Na generalni skupščini smo se seznanili s poslovanjem COFACE, letnim delovnim načrtom, finančnim planom in podobno.

Vodstvo COFACE

Družinska pobuda je s članstvom v COFACE pridobila možnost enakopravnega sodelovanja pri pripravi družinam prijazne evropske politike. COFACE mesečno izdaja tudi elektronsko publikacijo v angleškem in francoskem jeziku, kjer svoje člane in širšo javnost seznanja z aktualnimi problemi na področju družinske politike v evropskem prostoru. Posamezne številke te publikacije bomo v prihodnje sproti objavljali tudi na spletnih straneh Družinske pobude.

Kot polnopravni člani smo v Družinski pobudi sproti obveščeni o vseh aktivnostih družinske politike v Evropi. Stalno sodelujemo s svojimi predlogi na različnih področjih družinske politike. Možnosti za našo

vklučitev v najrazličnejše projekte ali delovne skupine je še veliko. Članstvo v COFACE predstavlja za Družinsko pobudo in družinsko politiko v Sloveniji veliko prednost, možnost in izziv. Kako bomo izkoristili velike možnosti pa bo v prihodnje odvisno v veliki meri od nas samih in našega vloženega dela.

Andreja in Peter Grabner

Foto utrinek

Zagovorniki pravic otrok pred Državnim zborom

Dobro je vedeti

Nič več obveščanja o preteku pravice do otroškega dodatka

MDDSZ je z mesecem aprilom 2010 **prenehalo pošiljati obvestila o izteku pravice do otroškega dodatka**. Prejemnike otroških dodatkov zato opozarjamo, naj preverijo, kdaj jim poteče pravica do otroškega dodatka, **kar je navedeno v odločbi, ki so jo prejeli**, da bodo pravočasno vložili novo vlogo.

OBVESTILA IZ TAJNIŠTVA

Ker smo lani pobirali **članarino**, je letos leto premora. Vsi – novi in stari člani boste naslednjo položnico za plačilo članarine prejeli v koledarskem letu 2011.

Novice na naši spletni strani lahko kar **same pridejo k vam**. Ni vam treba obiskovati spletne strani, da bi videli, če je kaj novega. V desnem stolpcu spletne strani nekoliko nižje poiščite „Obvestila o objavah po e-pošti“. Tukaj lahko vpišete svoj e-naslov in ko bo na spletni strani objavljena nova novica, jo boste prejeli po e-pošti.

Lahko pa se naročite tudi na **RSS vire**. Ta možnost je prav tako v desnem stolpcu še nekoliko nižje.

Spet bi vas radi spomnili, da nam **sporočite spremenjene podatke**, če ste se preselili, poročili ali če imate novi e-naslov. Tako vam bomo še naprej lahko pošiljali glasilo in e-obvestila o aktualnih zadevah, ki jih pošiljamo po elektronski pošti.

Hvala vsem, ki ste v preteklem letu vestno skrbeli za ažurnost naše članske evidence.

Robert ERŽEN (tajnik)

Ugodnosti za člane Družinske pobude v trgovinah Iglu šport

Za družine, še posebej večje, ki morajo običajno še bolj paziti, koliko lahko namenijo za dopust, je zelo prikladno, če lahko vsaj del opreme in pripomočkov za ta namen dobijo nekoliko ceneje. Zato smo s podjetjem IGLU ŠPORT d.o.o. sklenili pogodbo o Iglu kartici, po kateri IGLU ŠPORT vsem članom Družinske pobude pri nakupu v svojih trgovinah nudi naslednje ugodnosti:

- 10% popust pri nakupu z gotovino
- 5% popust pri negotovinskem nakupu,
- 10% popust pri izposoji opreme

(navedeni popusti ne veljajo za artikle, ki se že prodajajo po znižani ceni – akcije, razprodaje, »ugodni« artikli...)

Članstvo v društvu izkažete s potrdilom, ki ga boste prejeli s prvo naslednjo položnico. Če ga boste potrebovali prej, se nam oglasite in poslali vam ga bomo.

Družinska pobuda je po navedeni pogodbi dolžna o ugodnostih, ki jih imajo njeni člani v trgovinah IGLU ŠPORT, člane obveščati v svojih tiskanih obvestilih.

Tomaž Merše

Pristopna izjava:

Ime in priimek _____

datum rojstva _____

naslov (ul., kraj, pošta) _____

želim, postati član društva Družinska pobuda. Zavezujem se, da bom po svojih zmožnostih prispeval k uresničitvi ciljev društva in redno plačeval članarino.

V _____ dne _____

Podpis: _____

Neobvezno vas prosimo še za odgovore:

Tel.doma _____, tel.sl. _____

E-mail _____

Želim prejemati elektronska obvestila: da / ne

Izobrazba: OŠ Poklicna SŠ VIŠ VIS

Status: Samski Poročen Drugo

Študent pripiše Š (oprostitvev članarine) _____

Število otrok: 0 1 2 3 4 5 6 7 8 Več

Pripravljen sem sodelovati na naslednjih področjih (označite vse ustrezno):

- Družinska zakonodaja
- Delovno pravna zakonodaja
- Pokojninski sistem
- Šolska zakonodaja
- Delo z mediji
- Pridobivanje novih članov
- _____

Izpolnjeno pristopnico pošljite na naslov:
Družinska pobuda, Stara Oselica 18, 4225 Sovodenj